

на човѣшкитѣ желанія се крие известна отрова. Значи, всѣко желание, всѣка мисль, всѣко чувство трѣбва да се реализиратъ на опредѣленото за тѣхъ време. Ученикътъ трѣбва да знае това нѣщо! Знанието, светостта, силата нѣма да дойдатъ въ единъ моментъ. Тѣ идватъ постепенно и се придружаватъ съ радостъ и веселие за човѣшката душа. Душата знае, какъ се придобиватъ великитѣ нѣща, и затова тя има търпение да чака.

За обяснение на тази мисль ще приведа единъ мистиченъ разказъ. Когато били създадени животнитѣ на земята, между тѣхъ била и овцата. Като живѣла известно време между хората, тя се почувствувала много нещастна, вследствие на което животътъ ѝ се напълно обезсмислилъ. Тя изпаднала въ голѣмо противорѣчие и често си мислила: Чудно нѣщо! Толкова добрини правимъ на хората: млѣкото, вълната и децата си даваме, и въпреки това сме нещастни! Какво трѣбва да се прави при това положение? Следъ като мислила дълго по този въпросъ, най-после ѝ дошла на ума мисльта да отиде при Зевса и да го помоли, да измѣни по нѣкакъвъ начинъ сждбата ѝ. Намислила и реализирала своята мисль. Отишла при Зевса и му казала, какво иска. Зевсъ я погледналъ, помислилъ си малко и казалъ: Наистина, азъ те забравихъ, нищо не направихъ за тебе. Тогава, ето какво: Ще направя жбигѣ ти голѣми, като на лъва, да разкъсвашъ всѣки, който се осмѣли да те нападне. — Не, моля ти се, не ми давай голѣми жбиги; азъ не искамъ да причинявамъ пакости на другитѣ. — Тогава ще направя ноктитѣ ти яки и силни, като на вълка, да нападашъ съ тѣхъ и да разкъсвашъ. — Моля ти се, това по никой начинъ не искамъ; опитвала съмъ ноктитѣ на вълка, не искамъ да отмѣстявамъ по сжщия начинъ на другитѣ. — Въ такъвъ случай, ще туря въ устата ти отровни жлези, като на змията, дето минешъ и те нападне нѣкой, да клъвнешъ и да го умъртвишъ. — Не, моля ти се, не ми давай такова нѣщо, да ме намразятъ хората. — Не остава друго, освенъ да ти дамъ роги и копита, като на вола, съ които да мушкашъ. — И тѣхъ съмъ опитвала, не ги искамъ. — Тогава, да ти дамъ такава власть, че каквото пожелаешъ, да стане. — Не, и това не искамъ. Съ тази власть, може би, ще пожелаея да стана лоша и да погубя живота си. Като виждамъ злото, което сжществува въ другитѣ, азъ съмъ доволна отъ живота, който си ми далъ, и затова едно само те моля — да ме благословишъ. Зевсъ я благословилъ и я